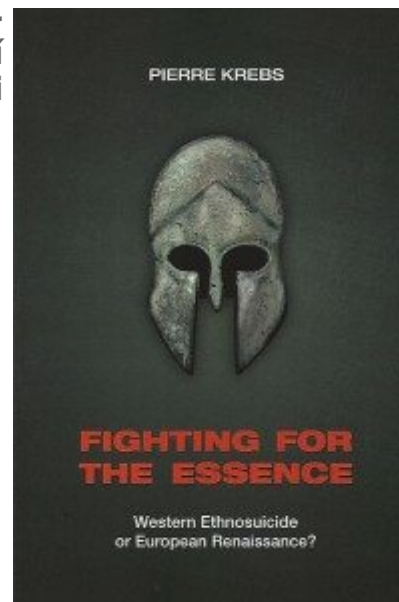

**Výběr z knihy Pierra Krebse *V boji o bytí*
- Etnosebevražda v multirasové společnosti židovsko-křesťanské civilizace Západu nebo etnokulturní znovuzrození Evropy v organické demokracii indoevropské ražby?**

V knize *V boji o bytí* vyslovuje Dr. Pierre Krebs zdrcující kritiku multikulturalismu dokazujíc, jak jeho ideologie totálně ničí všechny kultury, a ne pouze kulturu západní, zatímco upřednostňuje šedivou konformitu. Jeho kniha vyzývá, abychom si zvolili, na jakou stranu konfliktu probíhajícího v současnosti se hodláme postavit. Zdali na stranu těch, kteří se snaží uchovat svoji etnickou identitu, nebo na stranu globálního tržiště.

Ideologie tzv. multirasové, ve skutečnosti ovšem rasám nepřátelské společnosti, vědomě lže, když tvrdí, že rozdíly neexistují. Jedná se o pokus, systematicky potlačit vše organické ve prospěch beztvare masy, v níž by národy a kultury byly již nerozlišitelné.

Postoj k **identitě** se proto stal ohniskem, kolem něhož se rýsují nové linie. Linie mezi dvěma odlišnými náhledy na svět, budoucnost a člověka.

PŘEDMLUVA

Znáte onu bezmoc, kterou zbabělci nazývají tolerancí?
s. 11

Proč v umění vše nenávistné, slabošské nebo dokonce naprosto patologické pozvolna vytlačilo Krásu, Sílu, Harmonii?

Proč stále více převládá ekonomický, materialistický a mechanistický postoj ke světu nad politickým, duchovním, organickým?

Proč média vedená „na slovo vzatými profesionály“ systematicky deformují náš pohled na svět?

s. 12

Proč se ještě dnes vede diskuse o existenci ras, případně o biologických zákonech, které je vysvětlují [...] o etických zásadách, opravňujících jejich zachování? To vše jsou samozřejmé a nezpochybnitelné věci, které víceméně zachytil ve své Ústavě už Platón, dávno před moderní antropologií a genetikou.

s. 12-13

Svět je manipulován USA.

Územní, stejně jako etnická celistvost státu (odvíjí se od první) [...] jsou podle jejich současného modelu [...] postaveny na hlavu [...]: Státy mají být „otevřeny přistěhovalcům“.

s. 14

Joseph de Maistre: „V životě jsem se setkal s Francouzy, Italy, Rusy, díky Montesquieuovi dokonce vím, že je možné být Peršanem; co se ale *lidí* týče, ty jsem ještě nepotkal.“

Odmítači uvázli v pozoruhodném rozporu: Na jednu stranu tvrdí, že prý rasy neexistují, na druhé ale horují pro mnohorasovou společnost.

s. 16

Neexistují „lidé o sobě“, [...] nýbrž jen lidé určení etnicky a kulturně (- historicky).

Vnější podmínky (-okolnosti) nejsou rozhodující. Člověk – a národy především – si nesou svůj úděl v sobě. A tento osud není ani tak historický, jako spíš etnologický.

s. 16

I. MAHÁPRALAJA aneb Evropa věku rozkladu Západu

1. Moiry, bohyně osudu, znovu na povrchu zemském

Krise je přirozeným zákonem života.

Jádro dnešního úpadku ale vězí v tom, že naši současníci již nechápou krizi jako výzvu, nýbrž jako status quo.

s. 36

Jak se zdá, dnešní člověk spatřuje v krizi opodstatnění své pasivity, rezignace. V tom spočívá základní rozdíl.

s. 37

Civilizace západní Evropy není totožná se *skutečnou* Evropou.

s. 38

Zánik Západu je proto nezbytnou podmínkou evropské obnovy.

s. 40

2. Židovsko-křesťanský monoteismus – „Matrix“ Západu

Evropa řecké, římské, germánské, keltské a slovanské tradice.

s. 43

Je omyl domnívat se, že gotická architektura vděčí za svoji existenci křesťanství. Naopak, křesťanství tu vděčí duši indoevropského člověka, jeho touze po absolutnu. Katedrály jsou uměleckým vyjádřením této touhy.

s. 44

Bývalý atašé německého vyslanectví v Izraeli Jörg von Uthmann píše: „Hlavním cílem mesiášovým je změnit Zemi v židovskou (univerzalistickou) monarchii.“

s. 47

Biblický Bůh zničil svazky, které člověka pojily s vesmírem, s jeho silami.

s. 49

Nenávist vůči evropské kultuře kulminuje především v Sybiliných knihách. {Sybilino proroctví}

V Talmudu můžeme dokonce číst toto: „Proklet buď člověk, který svině chová, a proklet buď člověk, který učí syna moudrosti Řeků.“ V nedávné době to byl Erich Fromm, kdo se domníval, že celá velká historie Evropy není ničím jiným, než dějinami zpupnosti založené na dobovačné loupeživosti (Mít nebo být).

s. 50

Křesťanství předpokládá dualismus člověka a přírody – v naprostém protikladu vůči někdejšímu pohanství.

s. 51-52

Biblické přikázání podmanění si světa [...] osvobodilo Titány z hlubin, kam je svrhli olympští bohové.

s. 52

V Homérových básních je svět bohů, lidí, zvířat a světa v jednotě [...] v naprostém protikladu proti židovskému bohu, který je odděluje.

s. 53

Marně byste v bibli hledali hebrejský výraz pro přírodu!

Celý ten bezbřehý „pokrok“ a „moderna“ jen věrně odrážejí ducha Starého zákona.

s. 55

Naše běžné jednání je stále ještě podprahově ovládáno myšlenkou nekonečného pokroku, která byla řecko-římskému starověku právě tak cizí jako starému Východu. Tato víra má původ v židovsko-křesťanské teleologii {božsky podmíněné určenosti účelu veškerého pohybu a vývoje ve světě; teleologie se opírá o antropomorfismus, o přenášení zásad lidské činnosti na duchovní, účel stanovící bytost}.

3. Maastricht – urychlení deevropeizace Evropy

V Bruselu, který se žel stal Mekkou neoliberalismu, na nás EU komisaři – záměrně – uvalili nejhorší regulaci a standardizaci potravin, jakou si lze představit. Základem je schválení většího množství chemikálií v přísadách: „Tak například pivo smí v budoucnu obsahovat chuťové, čichové i zbarvující látky.“

s. 57

Manipulace orientované na proměnu národů v zákazníky supermarketů...

s. 58

Místo hospodářské politiky – kult čistého trhu.

s. 60

Atény, domov evropského homo faber – Jeruzalém, hlavní město západního homo oeconomicus.

Liberalismus si Zemi nikdy nepředstavoval jinak než jako jeden velký volný trh [...] vykořeněnou společnost, bez historie a obrody.

s. 61

Na světovém trhu, jehož nervovým systémem je síť nadnárodních koncernů (mezi 650 nejdůležitějšími je 638 kontrolováno USA), se Jeruzalém přirozeně vidí v roli „duchovního“ vůdce.

s. 61-62

Jako jediné je prý Svaté město povoláno vydělávat na všech ostatních. Zkrátka, v Maastrichtu se *homo faber* stal zase o kousek menším a *homo oeconomicus* větším.

s. 63

II. AMERIKANOPOLIS aneb Západ obsazuje svět.

Westernizovaná Evropa se definuje hlavně prostřednictvím hospodářství, kultura jde stranou.

Evropa volného trhu – kramářská z principu, vulgární z nutnosti [...] proměněná v hospodářskou zónu...

s. 66

...se vědomě vzdává historické a kulturní existence – ve prospěch z venčí řízené zóny

nesmrtelného trhu.

Média, reklama, školní osnovy [...] krok za krokem postupuje vymazávání historického vědomí ruku v ruce se systematickou démonizací, ano – kriminalizací všech snah o obrození etnicko-kulturního cítění.

s. 67

Politická ekonomie potlačuje politiku jako takovou...

s. 68

Cíl: Vnitřně beztvary člověk dobrovolně se podrobující lobotomii, typ, který už dávno není schopen vnímat kosmos, svět, skutečnost v jejich mnohovrstevnatosti.

s. 69

Evropskému polyteismu jsou pojmy jako mesianismus nebo proselytismus {proselyta – horlivý stoupenec} naprosto cizí, stejně jako hrůzy hříchu.

s. 69-70

Polyteismus svět chápe jak *fýsis* v jednotě svých protikladů.

s. 70

„Ego-kosmos“ čili vlastní vnitřní svět jako poslední útočiště jednotlivce, který uniká rostoucímu znechucení...

Vydán napospas narcismu, hříčka navzájem si protiřečících proudů

s. 71

{Člověk jako} Duchovně fast-foodizovaný termít.

s. 73

S jednáním, které není a nemůže být odrazem vyšších, transcendentních hodnot, nýbrž jen následkem krátkodechých trendů, snobismu.

s. 74

Sprostota vzešlá z nejnižších, merkantilních (hospodářsko-politických) pudů stále více amerikanizované společnosti [...] **vyžraně prospěšné průměrnosti.**

Paul Valéry hořce poznamenal: „Zdá se, že Evropa neusiluje o nic jiného, než aby byla řízena nějakou americkou komisí.“

Oplodněna Evropou, zrodila Amerika bastarda.

s. 77

Mamon je bůžek, který Americe vládl od samého počátku.

Výsledek: Monoteismus trhu.

s. 78

Carl Schmitt: Na mrtvole politična zapustilo kořeny monstrem trhu.

s. 79

Liberální hospodářství je jak tělo bez mozku. Marxismus chtěl organismus řídit hodinovým strojkem (plán).

s. 79-80

Nikdy nebylo na světě tolik učenců – profesorů, lékařů, ideologů, vybavených navíc všemožnými přístroji. Nikdy nebyl člověk tak silný – a zároveň tak bezbranný proti tolika sporným otázkám, které ho tísní: ať už se jedná o demografické, etnické nebo politické problémy.

s. 82

Tři fáze míšení: V první fázi, kdy ještě většina lidí pociťuje mezietnické sňatky jako abnormalitu, snaží se jim systém propůjčit zdání legality. V druhé je normalizace tohoto stavu (panmixie) dokončena, přesto je ještě vnímán jako přestupek proti přirozenému řádu. V poslední fázi se pojem národ pomalu stává tabu – mluví se prostě o společnosti.

s. 83-84

Multirasová společnost je prezentována jako norma (jako „zákonitost“, vymýšlí se „výhody“).

Dojde to snad tak daleko, že busty a sochy mužů indoevropské rasy, zdobící dosud naše budovy, zmizí v depozitářích jako nepřijatelný projev „agrese“ vůči neevropským vrstvám obyvatelstva?

III. PANTA RHEI

Říše ducha

Co je lidské: naše mytologické, historické, biologické, psychické a sociální kořeny.

Vytvořit duchovní a duševní podmínky, které by dovolily bohům, zjevit se na horizontu. To je hlavní cíl našeho tažení za pohanstvím.

s. 89 {narážka na heideggerovské: „Jen nějaký bůh nás může ještě zachránit.“}

Říše etiky a estetiky

„Asfaltové“ umění – znečišťuje v první řadě duši, to je jeho záměr.

Každý musí začít u sebe. Vnitřní revoluce, proměna nás samých, musí vždy předcházet politickému dění.

s. 90

S uměním je to podobné. Kulturní probuzení předchází politickému. Náš dnešní vkus, styl a život, stále ještě čekají na umělce – malíře, sochaře, architekty, kteří by byli schopni připravit cestu faustovskému, nadlidskému chápání života.

V Eddě je psáno: „Buď věrný sám sobě.“

Sebepřekonání. Zdaří se jen tehdy, nebude-li naše vnímání světa omezeno pouze na bezprostřední přítomnost, zlomíme-li pouta „ducha doby“. Musíme přitom být připraveni přijmout odpovědnost za rizika a oběti, které s sebou takové jednání nese.

Strategie: Evoliánská „jízda na tygru“, Heideggerův „obrat“.

IV. ELEUTHEROS

Zásady odlišnosti.

H. J. Eysenck: Že se lidé rodí nerovni, je jasné. Geny obsahují omezení, odpovědná za jejich zjev i duševní vývoj.

Dědičnost inteligence je absolutně potvrzená.
s. 99

L. S. B. Leakey: Jako sociální antropolog uznávám, ba dokonce zdůrazňuji, že v mentalitě (tj. způsobu smýšlení) a v duchovním ústrojí různých lidských ras existují hluboké rozdíly. **Je pravda, že mezi Evropany a černými existují i rozdíly tělesné - duchovní a duševní jsou však větší a také důležitější.**
s. 101

Snaží-li se někdo za každou cenu popřít existenci ras tím, že je zahrnuje do abstraktního pojmu „lidstva“, je to stejně pošetilé, jako tvrdit, že bílá a černá jsou pouhými dvěma nuancemi stejné barvy.

Tvrdit, že žádné rasy vlastně neexistují, protože není jasné, kde rasa končí a kde začíná (tzn., že nepanuje shoda v tom, co všechno je možné za tímto pojmem vidět), je stejné jako tvrdit, že Evropa a Asie jsou jedno a totéž, protože mezi nimi také neexistuje přesná hranice vyznačená milníky.
s. 102

Tzv. newyorkizace světa, onen tavící kotlík, „Kaffee mit Milch“, je jedním z největších zločinů, jaké mohou být na národech spáchány.
s. 103

Ilse Schwidetzky: Každá skupina má svou vlastní biologickou strukturu, v tom se liší jedna od druhé. Pro národ je proto všechno jiné než lhostejné, jaká přistěhovalecká skupina bude v jeho teritoriu přijata.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

s. 105

Hovořit o národě a kultuře, znamená nutně hovořit zároveň i o jeho území. S tím stojí a padá každá debata o identitě. **Co je pro člověka vzduch, tím je pro národ prostor.**

s. 107

Člověk je teritoriální.

Švýcarsko Němců, Francouzů a Italů nemá pochopitelně ani v nejmenším co do činění s neoprimitivismem multikulturní společnosti.

s. 108

Každý národ by měl mít vlastní území, tj. geokulturně homogenní prostor.

Takový prostor se vyvíjel organicky dlouhá tisíciletí: Je tedy podmíněn historicky, etnicky. **Musíme ho bránit.**

Multikulturní model povede ke konfliktům [...] a člověk nemůže doufat, že politici, kteří jsou za jeho propagování zodpovědní, za rozhodnutí, která snad povedou i k válce, ale určitě k chaosu, stanou před soudem.

Stojíme na začátku stěhování národů.

Knihu lze objednat v němčině na prostřednictvím Thule Seminar, nebo v anglickém překladu, který vyšel ve vydavatelství Arktos.

Pierre Krebs: Fighting for the Essence. Western Ethnocide or European Renaissance?

ISBN: 978-1-907166-59-4

Formát: 103 stran, anglicky, brožovaná

Rok vydání: 2012